

Cây dây leo

Cây dây leo
Bé tí teo
Ở trong nhà
Lại bò ra

Ngoài cửa sổ
Và nghển cổ
Lên trời cao
Hỏi vì sao

Cây trả lời
Ra ngoài trời
Cho dễ thở
Tắm nắng gió
Gội mưa rào
Cây mới cao
Hoa mới đẹp
Nụ Mới xinh

-Xuân Túu-

Bài thơ:

CỦ CÀ RỐT

Giống TV

Lá xanh
Củ đỏ
Lớn nhỏ
Bên nhau
Đất dới
Ngập dàu
Nhảy lên
Đẹp thật
Tên em
Cà rốt
Củ đỏ
Lá xanh

Phạm Hồ

THƠ: “CHÙM QUẢ NGỌT”

Rung rinh chùm quả mùa xuân

Nhìn ra thì ấm, nhìn gần thì no

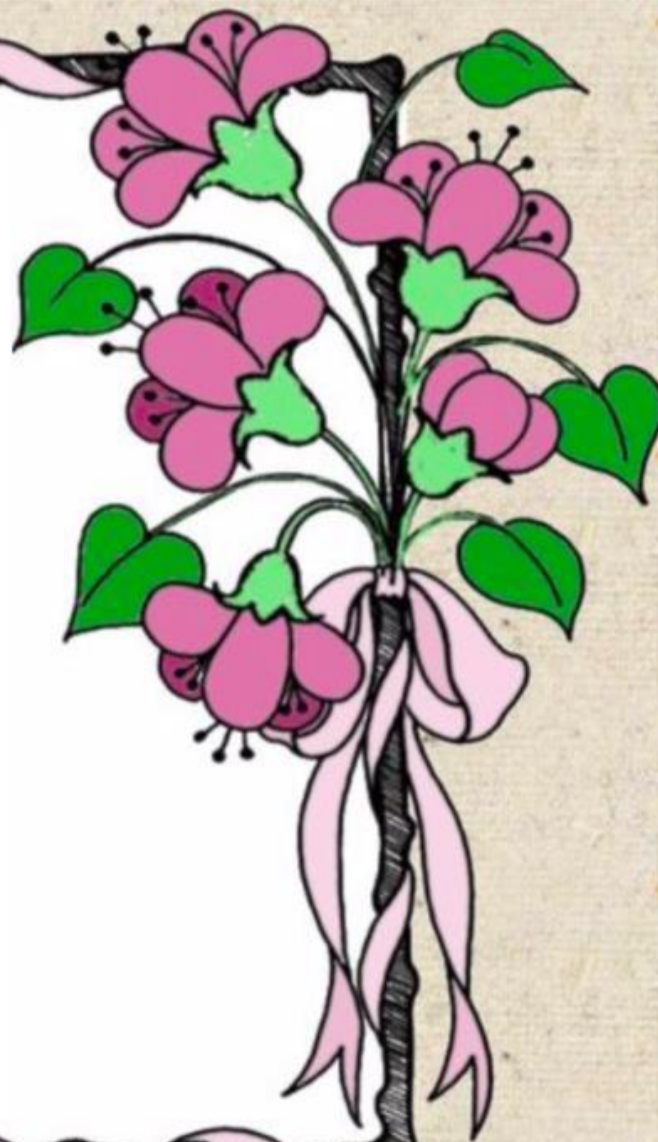
Quả nào quả ấy tròn vo

Cành la, cành bồng thơm tho khắp vườn

Tay ông năm ấy trồng ươm

Bây giờ cháu hái quả thơm biểu bà.

Sưu tầm

Thơ “Quả chanh xanh”

Quả chanh xanh
Chua chua lắm
Em không cần
Sợ sún răng

Uống nước chanh
Ngọt ngọt mát
Tay mẹ vắt
Quả chanh xanh”

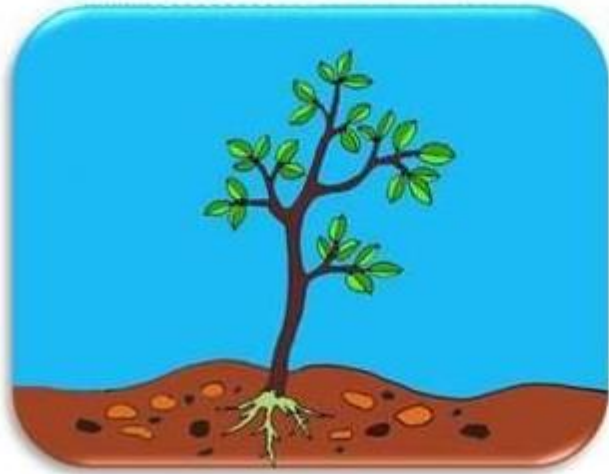
Củ cà rốt

Lá xanh
Củ đỏ
Lớn nhỏ
Bên nhau
Đất dới
Ngập đầu
Nhảy lên
Đẹp thật
Tên em
Cà rốt
Củ đỏ
Lá xanh...

TỪ HẠT ĐẾN HOA

Bắt đầu là hạt
Gặp hạt mưa xuân
Xòe ra lá nhỏ
Lớn thêm chút nữa
Vươn lên bầu trời
Cái hạt bé xíu
Thành cây thật rồi
Mùa hạ nắng nôi
Trời thu ngăn ngắt
Rồi mùa đông lạnh
Cứ dần đi xa
Cái hạt hôm qua
Hôm nay cây khỏe
Rồi cây khe khẽ
Chồi ra nụ tròn
Gặp làn mưa ấm
Chùm nụ con con
Gặp nhiều tia nắng
Gặp ngàn tiếng ca
Những bông hoa thắm
Chùm nụ xòe ra
Và nhiều hoa thắm
Đệt thành mùa xuân

Vườn cải

Gió lên vườn cải tốt tươi
Lá xanh như mảnh mây trời lao xao
Em đi múc nước dưới ao
Chiều chiều em tưới, em rào, em trồng

Sớm nay bướm đến lượn vòng
Thì ra cải đã lên ngồng vàng tươi
Bé Giang trông thấy nhoẻn cười
Nhăn nhăn cái mũi hở mười cái răng...

Bài thơ: Hoa đồng hồ

Có một loài hoa
Ngủ nhiều hơn thức
Mặt trời lên cao
Hoa mới mở mắt
Mười giờ hoa nở
Hương thoảng nơi nơi
Cánh rung rinh nắng
Đỏ như mặt trời
Không kim, không cót
Mà như đồng hồ.
Hoa nở, bé gọi
"Mẹ ơi! mười giờ"
Đúng giờ hoa nở
Là "Hoa đồng hồ"

Bác bầu, bác bí

Bác bầu, bác bí
Lúc lửu giàn cao
Nhìn xuống mặt ao
Cá tôm bơi lội
Bác bí nghĩ ngợi
“Mình với cô tôm
Nấu bác canh thơm
Ăn vào thật mát”
Bác bầu chỉ chát

“Bí bí tôm tôm
Ai ai cũng biết
Nhưng thôi nhường bác
Cả nấu với bầu
Cũng có sao đâu
Vừa ngon, vừa bổ”
Châu châu nghển cổ:
“Bầu bí cá tôm
Món nào cũng thơm
Đều ngon ngon cả”

Bắp cải xanh

Bắp cải xanh
Xanh man mát
Lá cải sắp
Sắp vòng tròn
Búp cải non
Nằm ngủ giữa.

GIÀN MƯỚP CỦA ÔNG

Tranh
PHẠM HỮU HOAN

Ông trồng bên cạnh bờ ao
Một giàn mướp, lạ... trái nào cũng to
Lá xanh biếc, hoa vàng mơ
Để lũ ong phải ngẩn ngơ thế nào!...

Vô tình hoa rụng xuống ao
Giặt mình đàn cá núp vào lùm rong
Bắc thang hái quả giúp ông
Cho bà đi bán, chợ đông lắm rồi.

MÙA XUÂN TRONG VƯỜN

Mùa đông vừa đi qua
Cây trong vườn trút lá
Chợt mùa xuân hiện ra
Bật chồi non mượt mà
Bầu trời xanh trong vắt
Thánh thót tiếng chim ca
Ông mặt trời ló ra
Gửi nắng mai làm qua
Bé mở tung cửa sổ
Đón mùa xuân vào nhà

TẾT ĐANG VÀO NHÀ

Hoa đào trước ngõ
Cười vui sáng hồng
Hoa mai trong vườn
Rung rinh cánh trắng
Sân nhà đầy nắng
Mẹ phơi áo hoa
Em dán tranh gà
Ông treo câu đối
Tết đang vào nhà
Sắp thêm một tuổi
Đất trời nở hoa

Sự tích hoa hồng

Ngày xưa, hoa hồng chỉ toàn một màu trắng tinh. Những bông hoa hồng nói với nhau:

- Ước gì chúng ta có nhiều màu sắc như các loại hoa khác.

- Ừ nhỉ! Giá mà chúng ta có được màu đỏ rực rỡ của hoa thược dược, màu tím ngắt của hoa lưu lu, màu vàng tươi của hoa cúc.

- Nhưng chúng ta biết làm cách nào bây giờ?

Đúng lúc ấy, có một nàng tiên bay qua và nghe được câu chuyện của những bông hoa hồng. Nàng thầm nghĩ: “Mình sẽ giúp các bạn hoa hồng!”.

Nàng tiên bay đến gặp thần Mặt Trời và nói:

- Xin thần hãy ban cho loài hoa hồng sắc đỏ rực cháy của thần!

Thần Mặt Trời vuốt râu cười khà khà, gật đầu đồng ý.

Nàng tiên cảm ơn thần Mặt Trời rồi bay tới gặp nữ thần Mặt Trăng và nói:

- Xin nữ thần ban cho loài hoa hồng sắc vàng êm dịu của thần!

Nữ thần Mặt Trăng mỉm cười gật đầu.

Sáng sớm hôm sau, khi nàng tiên trở lại vườn hồng thì cây lá tung bừng chào đón. Bông hồng đỏ thắm thiết giữa các bông hồng mỉm cười chào nàng tiên. Nàng tiên nói:

- Từ nay, bạn có tên là Hồng Nhung. Các bạn hoa hồng có cánh mau 2vàng thì gọi là Hồng Vàng. Còn những bông hoa vẫn giữ mãi mãi màu trắng tinh thì gọi tên là Hồng Bạch.

Hoa Hồng Nhung băn khoăn hỏi:

- Tiên nữ ơi, nàng bay khắp nơi đó đây, nàng có biết ai biến màu cho loài hoa hồng chúng tôi không?

Tiên nữ trả lời:

- Đó là thần Mặt Trời, Mặt Trăng, là hơi ấm, ngọt ngào của Đất mẹ, là nắng gió, là mưa và sương đêm, là ab5n bè ở khắp nơi đây!

Những bông hồng cùng lên tiếng:

-Vậy thì chúng tôi phải làm gì để đáp lại lòng tốt của họ?

-Các bạn hãy mang hương sắc của mình làm đẹp cho cuộc sống. Đó là cách trả ơn đáng quý nhất.

Nói rồi, nàng tiên vu vè bay đi để khoe với tất cả mọi người rằng: Đã có một loài hoa hồng muôn sắc hương rực rỡ.

Thế rồi từ đó, hoa hồng có nhiều màu sắc như bây giờ.

Sự Tích Bánh Trưng Bánh Dầy

Ngày xưa, đời Vua Hùng Vương thứ 6, sau khi đánh dẹp xong giặc Ân, vua có ý định truyền ngôi cho con. Nhân dịp đầu Xuân, vua mới họp các hoàng tử lại, bảo rằng: “Con nào tìm được thức ăn ngon lành, để bày cỗ cho có ý nghĩa nhất, thì ta sẽ truyền ngôi vua cho”.

Các hoàng tử đua nhau tìm kiếm của ngon vật lạ dâng lên cho vua cha, với hy vọng mình lấy được ngai vàng. Trong khi đó, người con trai thứ 18 của Hùng Vương, là Tiết Liêu (còn gọi là Lang Liêu) có tính tình hiền hậu, lối sống đạo đức, hiếu thảo với cha mẹ. Vì mẹ mất sớm, thiếu người chỉ vẽ, nên ông lo lắng không biết làm thế nào. Một hôm, Tiết Liêu nằm mộng thấy có vị Thần đến bảo: “Này con, vật trong Trời Đất không có gì quý bằng gạo, vì gạo là thức ăn nuôi sống con người. Con hãy nên lấy gạo nếp làm bánh hình tròn và hình vuông, để tượng hình Trời và Đất. Hãy lấy lá bọc ngoài, đặt nhân trong ruột bánh, để tượng hình Cha Mẹ sinh thành.”

Tiết Liêu tỉnh dậy, vô cùng mừng rỡ. Ông làm theo lời Thần dặn, chọn gạo nếp thật tốt làm bánh vuông để tượng hình Đất, bỏ vào chỗ chưng chín gọi là Bánh Chưng. Và ông giã xôi làm bánh tròn, để tượng hình Trời, gọi là Bánh Dầy. Còn lá xanh bọc ở ngoài và nhân ở trong ruột bánh là tượng hình cha mẹ yêu thương đùm bọc con cái. Đến ngày hẹn, các hoàng tử đều đem thức ăn đến bày trên mâm cỗ. Ôi thôi, đủ cả sơn hào hải vị, nhiều món ngon lành. Hoàng tử Tiết Liêu thì chỉ có Bánh Dầy và Bánh Chưng. Vua Hùng Vương lấy làm lạ hỏi, thì Tiết Liêu đem chuyện Thần báo mộng kể, giải thích ý nghĩa của Bánh Dầy Bánh Chưng. Vua cha nếm thử, thấy bánh ngon, khen có ý nghĩa, bèn truyền ngôi Vua lại cho Tiết Liêu con trai thứ 18.

Kể từ đó, mỗi khi đến Tết Nguyên Đán, thì dân chúng làm bánh Chưng và bánh Dầy để dâng cúng Tổ Tiên và Trời Đất.

Hạt đỗ sót

Mùa thu đến, bà đem các hạt đỗ đen gieo trên luống đất sau nhà. Có một hạt đỗ bị mắc vào mạng nhện, nằm sót lại trong đáy lọ nên gọi là Đỗ Sót.

Đỗ Sót kêu lên “ Còn chán nữa...cháu không ra được...” nhưng bà không hiểu tiếng nói của đỗ, nên không biết được trong lọ còn một hạt đỗ sót lại. Sống trong lọ vừa tối vừa vắng vẻ. Đỗ Sót rất buồn.

Một hôm các chú Kiến bò vào lọ. Đỗ Sót mừng quá. Đỗ Sót chưa kịp chào, thì các chú Kiến đã lao xao hỏi:

- Có cô Đỗ Sót đây không? Các bạn cô ngoài kia nhờ chúng tôi mang cô ra vườn cùng các cô ấy đấy!
- Các chú Kiến đây ư? Tôi đây! Đỗ Sót đây! Thật may mắn quá. Cảm ơn các chú!

Các chú kiến xúm vào khiêng Đỗ Sót lên lưng. Các chú khiêng Đỗ Sót đến đầu nhà, trời bỗng đổ mưa. Các chú Kiến đặt Đỗ Sót vào kẽ gạch rồi dặn:

- Trời mưa chúng tôi không đi được nữa. Cô cứ ở lại đây, khi nào tạnh chúng tôi lại mang cô ra với các bạn của cô.

Đỗ Sót chia tay với các chú Kiến. Trời mưa mỗi lúc một to, những lớp đất theo mưa phủ lên mình Đỗ Sót. Một ngày sau cô Đỗ Sót thấy trong mình xôn xao như đang lớn dậy. Vỏ cô bắt đầu tách ra, vươn lên một cái mầm xanh non, đầu đội chiếc mũ đen đến là xinh xắn.

Khi các chú Kiến trở lại, các chú sững sốt reo lên:

- A! Thế là cô đã mọc mầm rồi. Cô đã có rễ rồi. Chúng tôi không khiêng cô đi được nữa. Thôi chào cô Đỗ Sót, thỉnh thoảng chúng tôi sẽ đến chơi.

Mấy ngày sau một cô bé đi qua. Nhìn thấy cây đỗ, cô reo lên:

- A! Cây đỗ.

Bây giờ Đỗ Sót đã mọc thành cây. Cô bé đánh cây Đỗ Sót ra trồng ở luống đỗ sau nhà. Các cô Đỗ Đen thấy Đỗ Sót ra đều vui mừng, tíu tít hỏi han. Bây giờ đã được sống cùng các bạn, được cùng tắm nắng, uống nước. Cô mỗi ngày một lớn nhanh, tuy có lớn muộn hơn các bạn. Các bạn của cô đều đã ra hoa, kết quả. Riêng cô mới bắt đầu nhú lên những nụ hoa nhỏ xíu xinh xắn

Truyện: Gói hạt kỳ diệu

Bé Vinh đang chơi với gói hạt rau. Trông những cái hạt giống như những viên bi nhỏ xíu, Vinh nghĩ: “Bi như thế này thì bắn thế nào được!”. Vừa lúc đó, bà đi làm về, thấy Vinh nghịch rau liền bảo:

Sao cháu lại lấy cái này ra chơi? Đây là hạt rau để bà trồng lấy rau tươi cho cả nhà ăn đấy!

Vinh ngạc nhiên quá, thầm nghĩ: “Sao những hạt bé nhỏ này lại cho những cây rau tươi được nhỉ?”. Thấy Vinh ngạc nhiên, bà nói:

- Đây là hạt rau. Khi ta cho hạt rau vào nước ngâm rồi gieo xuống đất, hạt sẽ nảy mầm và trở thành rau tươi đấy!
- Vậy bà mang hạt gieo xuống đất đi bà!
- Được rồi, chiều nay bà sẽ gieo hạt ngay!

Vinh rất nóng lòng muốn biết bà gieo hạt như thế nào. Buổi chiều hôm ấy, bà cuốc và làm nhỏ đất trong vườn.

Vinh cũng theo bà ra vườn và giúp bà nhặt cỏ rồi xem bà trồng rau.

Từ hôm đó, ngày nào bà cũng tưới nước, còn Vinh ra ngó xem cây rau đã mọc chưa. Một ngày hai ngày, rồi ba ngày..., ngày thứ tư, những cây rau nhỏ xíu đã nhú lên khỏi mặt đất. Vinh vui sướng chạy vào khoe với cả nhà. Đối với Vinh, đó thật là một điều kì diệu.

Sáng chủ nhật, bà ngoại ở dưới quê lên chơi, Vinh dẫn bà ra tận vườn để ngắm những cây rau bé xíu.

Hôm đó, Vinh theo bà ngoại về quê chơi. Nửa tháng sau, Vinh mới từ quê lên.

Vừa về đến nhà, Vinh đã chạy ra ngoài vườn. Ôi, kỳ lạ quá! Những cây rau nhỏ xíu không còn nữa mà thay vào đó là một luống rau xanh mơn mớn. Vinh chạy vào nhà hỏi bà:

- Bà ơi, những cây rau nhỏ xíu đâu rồi ạ?
- Bà cười nhìn Vinh thật âu yếm:
- Những cây bé xíu được sự chăm sóc của mẹ cháu, bây giờ đã thành những cây rau tươi tốt rồi đấy!

Bữa cơm hôm ấy có đĩa rau xanh, mẹ nói đấy chính là rau bà trồng trong vườn nhà. Vinh ăn rất nhiều và cảm thấy rất vui vì Vinh đã hiểu ra: Chính bà và mẹ đã làm ra điều kì diệu biến gói hạt nhỏ xíu thành đĩa rau xanh.

TRUYỆN: SỰ TÍCH MÙA XUÂN

Ngày xưa, trên Trái đất chỉ có ba mùa: Mùa Hạ, Mùa Thu, Mùa Đông. Người ta bảo rằng Mùa Xuân chỉ đến khi có một chiếc Cầu vồng nhiều màu sắc và có muôn hoa đón chào. Cầu vồng thì chỉ có trong Mùa Hạ, khi ông mặt trời xuất hiện sau cơn mưa rào. Còn hoa thì nở quanh năm, lại ở khắp nơi trên Trái đất nên không thể hẹn cùng nhau nở một lúc được. Vì thế, sau Mùa Đông giá buốt là đến Mùa Hạ nóng bức, thời tiết thay đổi đột ngột khiến cho muôn loài hết sức khổ sở. Ai cũng mong được gặp Mùa Xuân ấm áp.

Có một chú Thỏ sống trong khu rừng xanh cùng với mẹ. Mỗi lúc chuyển mùa, Thỏ mẹ lại bị ốm nặng. Thương mẹ quá, Thỏ con liền bàn với bác Khỉ già thông thái:

- Chúng ta hãy cùng nhau làm một chiếc Cầu vồng thật đẹp để đón Mùa Xuân!
- Nhưng bằng cách nào? – Bác Khỉ già hỏi lại.
- Cháu sẽ rủ muông thú trong rừng góp những chiếc lông đẹp nhất để làm chiếc Cầu vồng nhiều màu sắc.

Tin lan truyền đi khắp nơi. Muông thú trong rừng đều muốn gặp Mùa Xuân dịu hiền nên vui vẻ góp những sắc màu đẹp nhất. Nào là màu xám của

Gấu, màu vàng tơ của Hươu Sao, màu nâu của Sóc. Rồi chim Công, Vẹt, Vành Khuyên... cũng góp những chiếc lông nhiều màu sắc của mình. Bầy cá cũng cử Cá Chép mang đến túi vây cá lấp lánh sắc màu. Chim Sâu khéo tay bắt đầu kết nối những mảng màu lại để làm chiếc Cầu vồng. Trong khi đó, Thỏ tạm biệt các bạn muông thú để lên đường đi tìm các loài hoa. Thỏ đi mãi, đi mãi, vượt thác, lên ngàn, băng qua hết khu rừng này đến khu rừng khác để gặp từng loài hoa. Cảm động trước tấm lòng hiếu thảo của Thỏ con dành cho mẹ, các loài hoa đều đồng ý sẽ tích tụ dưỡng chất để chờ chị gió báo tin là đồng loạt nở. Một buổi sáng cuối mùa Đông, chim sâu đã dệt xong những mảng màu cuối cùng. Chiếc cầu vồng xuất hiện làm muôn loài trên mặt đất xôn xao. Chị Gió nhanh chóng báo tin cho các loài hoa. Như đã hẹn, những nụ hoa lần lượt trỗi lên, nở muôn màu rực rỡ. Cả mặt đất lộng lẫy sắc màu. Nàng mùa Xuân xinh đẹp đã đến với trái đất. Từ đó, trên trái đất có đủ bốn mùa Xuân, Hạ, Thu, Đông. Nếu các bé để ý sẽ thấy các loài hoa đều khoe màu rực rỡ khi những làn gió xuân nhẹ nhàng thổi tới. Còn riêng chú thỏ đáng yêu đã được nàng Mùa Xuân tặng cho một chiếc áo trắng tinh, mềm mại vì tấm lòng hiếu thảo và đã biết đoàn kết các bạn muông thú và các loài hoa để cùng nhau đón Mùa Xuân về.

Sự tích hoa Mào gà

Ngày xưa, chú gà nào cũng có một cái mào đỏ rất đẹp như mào các chú gà trống bây giờ. Một buổi sớm, gà Mơ soi mình trong vũng nước và sung sướng thấy cái mào rực rỡ nằm trên đỉnh đầu của mình như một chùm hoa đỏ rực. Gà Mơ khoan khoái đập cánh và hát bài hát quen thuộc của họ nhà gà: “Cục ta cục tác, mào ta đã mọc, cục ta cục tác, mào ta đã mọc”.

Mọi vật quay qua nhìn gà Mơ và cùng xuýt xoa: “Chiếc mào mới xinh xắn làm sao, trông Gà Mơ thật đáng yêu”. Gà Mơ đi tung tăng khắp nơi kiếm mồi. Nó đến bên bể nước và nghe có tiếng khóc ti ti. Nó dừng lại nghiêng đầu, chớp chớp đôi mắt và lắng tai nghe. Thì ra, đó là một cây mào đỏ tía đang tím tím khóc một mình. Gà Mơ đang vui sướng, thấy bạn buồn, Mơ bỗng bối rối. Nó vội vàng chạy đến khẽ hỏi:

– Bạn sao thế?

Cây rơi hạt nước mắt trong suốt như hạt sương xuống gốc và sụt sịt bảo:

– Các cây quanh đây, cây nào cũng có hoa mà chỉ mỗi mình tôi là không có hoa.

Chưa nói dứt câu, cây lại bật khóc, nước mắt cứ rơi xuống thánh thót. Gà Mơ an ủi bao nhiêu cũng không làm cây nín. Gà Mơ nghĩ một lúc rồi quyết định:

– Tôi cho bạn bông hoa đỏ trên đầu tôi nhé.

Cây sung sướng vẫy là rối rít:

– Thế bạn cho tôi thật nhé! Cám ơn bạn!

Sáng hôm sau, mọi người ngạc nhiên khi thấy chiếc mào đẹp đẽ của gà Mơ biến đâu mất. Còn cái cây bên bể nước thì lại nở một chùm hoa rực rỡ y hệt chiếc mào của Gà Mơ.

Cây hoa sung sướng vươn mình đón ánh mặt trời nhuộm cho bông hoa thêm đỏ thắm. Cây khẽ kể cho mọi người nghe câu chuyện về lòng tốt của Gà Mơ. Thế là mọi người gọi cây đó là cây hoa mào gà.

Trên đầu Gà Mơ bây giờ cũng nhú lên một chiếc mào mới nhỏ, xinh xinh rồi đấy.

Truyện Mật hoa thơm ngọt

Một hôm, đàn Kiến phát hiện một chú Ong nhỏ bị thương đang nằm dưới khóm hoa hồng trong vườn. Ong nhỏ không bay được nữa, đang nằm rên la vì đau. Đàn Kiến tốt bụng ngay lập tức cố gắng nhấc Ong nhỏ lên, tìm cách đưa về nhà. Vài hôm sau, Ong nhỏ đã hồi phục sức khỏe, lại có thể bay lượn tung tăng trong vườn hoa như trước. Ong nhỏ không quên ơn cứu mạng của đàn Kiến. Việc đầu tiên nó làm sau khi khỏi là tặng đàn Kiến một lẵng hoa đầy mật. Nó nói: “ Các bạn Kiến, cảm ơn các bạn đã cứu tôi. Đây là mật hoa tươi tôi tặng các bạn, xin hãy nhận lấy, mong các bạn sẽ thích”. Đàn Kiến thấy Ong nhỏ chân thành quá liền nhận món quà đáng quý rồi cùng Ong nhỏ thưởng thức mật hoa ngọt thơm.